

3 Cena numeru 3 centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincyi.

OGŁOSZENIA

za wierz petto 16 hal, za każdy następny raz po 12 hal; drobne ogłoszenia po 4 hal. od wyrazu (minimum 50 hal.)... Administracja „NOWINY” ul. Wiślna 2

NOWINY

OZIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

Redakcyja i Administracyja „Nowin”: Kraków, ulica Wiślna l. 2

REDAKTOR NACZELNY LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcyja (Telefon Nr. 340) od godziny 9 rano do 6 wieczorem w biurze ulica Wiślna 2.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Jubileusz „Floryanki”.

W przyszły poniedziałek krakowskie Tow. Wzaj. Ubezpieczeń, zwane popularnie „Floryanka” od imienia swego patrona, obchodzić będzie pięćdziesiątolecie swej działalności.

W dziale ubezpieczeń od gradu wartość ubezpieczona w r. 1910 wynosiła blisko sto milionów koron, a w dziale ubezpieczeń na życie suma ubezpieczonych kapitałów i rent wynosiła 121 milionów koron.

Podnieść też należy zabiegi „Floryanki” o to, by zamiast siłom, kryto u nas domostwa wiejskie dachówkami, oraz żeby w wioskach było jak najwięcej studzien, pożytecznych nie tylko na wypadek pożaru, ale także na codzień, gdyż dopiero z nich można mieć wodę zdrową do picia.

Towarzystwo Towarzystwa była w r. 1861 garść ziemian z hr. H. Wodzickim i H. Kiszewskim (pierwsi dyrektor-referent) na czele.

Powstało ono w bardzo trudnych warunkach zrazu jedynie w tym celu, by stowarzyszeniom zwracać straty, poniesione na mieniu wskutek ognia. Niebawem objęło ono swemi ramionami całą Galicyę, potem kolejno Śląsk, Bukowinę i Morawy, a gdy szło dobrze, ho ład był w zarządzie, szybko w pomocy, tęczowicie w ocenianiu szkód, wówczas pomyślało o rozszerzeniu zakresu działania: otworzy dział ubezpieczeń od gradu, a potem i dział życiowy.

Do obecnego zarządu Towarzystwa wchodzi: J. Męciński jako prezes, T. Cieński jako wiceprezes, jako członkowie dyrekcji: dyrektor I. M. Garapich, jako dyr. II I. Głazewski, jako dyrektor-referent dr Fr. Paszkowski, jako zastępcę dyr. II J. Zanon Słonecki, jako zastępcę dyr. II J. Jawornicki, jako zastępcę dyrektora-referenta H. Szankowski.

Do obecnego zarządu Towarzystwa wchodzi: J. Męciński jako prezes, T. Cieński jako wiceprezes, jako członkowie dyrekcji: dyrektor I. M. Garapich, jako dyr. II I. Głazewski, jako dyrektor-referent dr Fr. Paszkowski, jako zastępcę dyr. II J. Zanon Słonecki, jako zastępcę dyr. II J. Jawornicki, jako zastępcę dyrektora-referenta H. Szankowski.

W sobotę odbył się zjazd zarządu Tow. Wzaj. Kredytu, a w poniedziałek uroczysty jubileusz „Floryanki”. W program wchodzi: uroczysta masa w kościele św. Floryana o godz. 10-jej, (śpiewa dwunastka chóru męskiego urzędników Tow. Wzaj. Ub. pod batwą prof. Buray i solo p. Buray i Zathby) następnie zebranie w sali Tow. Ub. o godz. 11-jej, zaplanowane przez „Floryankę” w sprawie działalności Tow. przedłożony przez p. Urbanińskiego i omówienie sprawy nadzorczej, przemówienia dyr. ref. dr. Fr. Paszkowskiego i nrz. Blaskowskiego, Wzajemnym ubezpieczeń.

W wtorek odbędzie się walne zgromadzenie delegatów. W wtorek odbędzie się walne zgromadzenie delegatów.

Szczęśliwą zawsze miała rękę „Floryanka”, gdyż wszystkie organizacje, do których powołania się przychodziła, stawały i rozwijały się doskonale. Straż o ogniu w ochotniczo, a subwencjonowane przez „Floryankę” na zakupno przyrządów do gaszenia ognia, są już w całym kraju, nie tylko w miastach, ale i w powiatach. Sto siedemdziesiąt dwa miliony koron Tow. Wzaj. Ub. w ciągu pięćdziesięciu lat wypłaciło poręczalcom — o tyle więc zmniejszyło skutki ekonomiczne klęsk ogniowych. Dział swa ubezpieczeń w tym dziale przeszedł dwa miliardy koron (2.189.651.961 k.), których oby nigdy nie trzeba było wypłacić!

Z ruchu wyborczego.

Organizacja kampanii wyborczej w Krakowie. W wszystkich okręgach wyborczych w Krakowie utworzyli się już wprawdzie twarzą się, a by wataśkie komitety wyborcze dla narodowych kandydatów, przygotowuje się szereg dzielnicowych zgromadzeń przedwyborczych, na których kandydaci przedstawiają swój program, a zamierzone jest nadto — wobec łącznej akcji stronnictwa — jedno ogólne i wspólne zebranie przedwyborcze w sali Rady miejskiej, na którym by wszyscy kandydaci stanęli. Odbędzie się także zgromadzenia poszczególnych grup z a w o d w y b, między innymi zapowiedziany jest ogólny wiec radzieckich i na dzień 30 maja w sali Rady m. o g. 8-jej wieczorem.

nięstwa narodowe pragnęły jaknajścisłej, aby zyczenie się kolejowych, co do postawienia kandydatów kolejarza na Wesołej, stało się zadaniem. Nieprzejmione kandydatury przez kandydatów, przedstawionych przez komitet kolejarzy, uniemożliwiło wprost spełnienie życzeń sier kolejarzy.

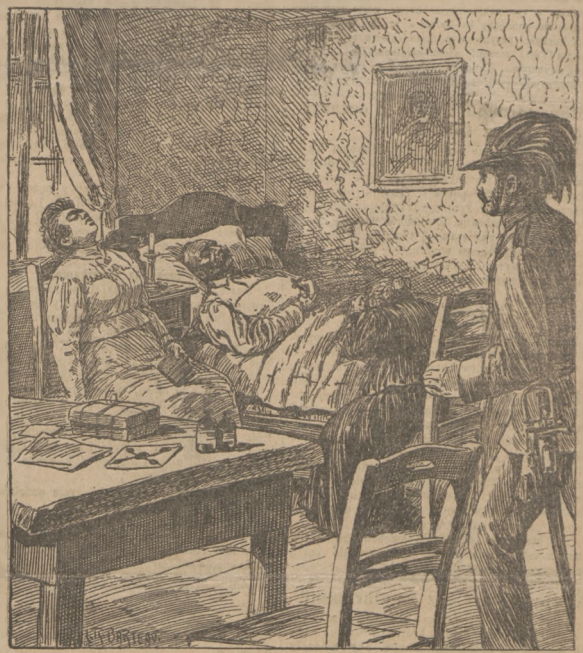
W dyskusji, w której zabrał głos szereg najpoważniejszych osobistości, delegatów stronnictwa narodowych uznali zgodnie, że byłoby e m n e m i i n e o c y l e c z n e m z i e s t a k i e m w n a z e m j e d y n a p u b l i c z n e m, gdyby dr Petelcz na tyłolniti, nie skazali i patriotyczną pracę obywatelską i parlamentarną, oraz za swą ogólnie uznaną działalność na polu edukacji młodzieży miał w nagrodę być rzucony na pastwę nieuczynnych ataków prasy socjalistycznej, nie cofającej się przed żadną napaścią.

Jedynomyślnie uchwały, plynące ze zgodyności uczuć narodowych, wywarła na wszystkich uczestników zebrania jak najpodnioslejsze wrażenie. Dziś w sobotę o godz. 6 w. w sali Rady m. odbędzie się pierwsze posiedzenie komitetu okręgowego dla Wesołej, składającego się z reprezentantów wszystkich stronnictw. Akcje narodową ujęli w swe ręce obywatele jak poważni jak prof. Puzarski, J. K. Federowicz, dyr. Jan Armułowicz, insp. M. Bilinski, Z. Muzalw, J. Peltz, W. Potucek, dr M. Dembowska, ks. dr Kychlak i Wł. Nowotarski.

Sytuacja na Wesołej.

Przedmiotem troski była zrazu sytuacja w zagrożonym narodowo okręgu Wesołej, ile że wśród sier kolejowych dał się wyczuwać pewien żal, iż nie powitano w tym okręgu kandydatów kolejarzy. Jednakowoż zrozumienie obowiązku narodowego i obywatelskiego wzięło oczywiście górę nad rozszewnionymi partycjami i zawodowcami i wzięło imi należy, że wyborcy na Wesołej karnie i jednomyślnie popierają będa kandydatów narodowych, dra Petelcz, męża wyrobowanej czystości charakteru i wytrwałego parlamentarzysty, którego socjaliści tak nieubłaganie szarpia oczyszczaniem i drwinami, obliczonym na bardzo... ważne audytoryum.

Jakoż onegdaj odbyła się konferencya przedywów stronnictw narodowych z komitetem kolejarzy, na której poseł J. K. Federowicz przedstawił cały przebieg dotychczasowych pertraktacyj. Stron-

Tragedya sponywanego kapitana (patrz artykuł).

Nadzieja i widoki.

W „Przyjacielu Ludu” p. Stapiński wyraża nadzieję, że uda się przeprowadzić wybór 30 Indowców „jakoś półdziejny karne” i to w samej Zachodniej Galicyi, bo we Wschodniej ani jednego kandydata ludowy uzyskać od Rady Narodowej nie mogli. P. Stapiński zachęca Indowców do poparcia kandydat Starowiejskiego, Czaykowskiego i Korzyckiego.

Starowiejskiego, konserwatywy, niemniej inoi

Kandydat wcale nie odradza oboty nastąpienia. Narodowa demokracja agitują gorąco za swoim kandydatem, prof. Pyltem; były poseł Pieder również awantuje wice: w Rymonowem kandydat kandydat hr. Jana Potockiego; nadto jeszcze nie całaj awant kandydat pp. Bodkiewicz i Bukowska i Pawłowicz i Dukli.

W Wadowickim.

W Wadowic piesz nasz korespondent: W okręgu wielkim Myślenice-Wadowice stoją na przeciwi sobie poważni kandydaci w walce o mandat m n i e j a z o s c i: z jednej strony inżynier Ripper, z drugiej p. Satoś w a k i, socjalista. Mimo wszelkie objawy sympatii okazywane przez większość naszych wyborców inoi Ripperowi, należy się z kandydatu socjalistycznego powaźnie liczyć i jednomyślnie bolewać bardzo przychylili, że główny zarząd wyborczy P. S. Ludowego dotychczas inoi Rippera, jako drugiego kandydata na posła z tego okręgu, jeszcze nie stwierdzili, to mianem to tracimy nadzieję, że to w tych dniach nastąpi.

W Wadowickim.

O ile o powiecie tenaleje gorączka wyborcza, o tyle w samych Wadowicach ogólna cisza. Oprócz prezesa Koła polskiego dra Żarskiego i p. Babickiego nikt nie zgłosił oficjalnie kandydatury.

W Sanockim.

Z Sanaka piesz nasz: Cely Sanek i okolice ogarały gorączka wyborów. Na powiat kandyduje polakich sześciu kandydatów — zaś ruskich dwóch.

Agitacya w Chrzanowskim.

Z Chrzanowa piesz nasz: We wtorek odbyło się posiedzenie komitetu powiatowego stronnictwa demokratycznego-narodowego z udziałem delegatów z całego powiatu. Na sebraniu tam uchwalono popierać kandydatu ks. Stojalskiego na posła, a p. Tadeusza Tabaczynskiego na zastępcę posła z tegoż powiatu.

Gorączka wyborcza już się daje odczuwać.

Opadły już małe płatki a tylko grube szczeniaki szacują pracować. Najbliższą agitacyę prowadzi kandydat na zastępcę p. Tabaczynski, który objechał już prawie cały okręg wyborczy i prawie wszędzie analizował uszanie dla kandydatu ks. Stojalskiego. Podobać się także wyborcom jego prawdziwie mężkie wystąpienia programowe, w obronie inte-

Advertisement for Józef Weksler in Krakow, featuring a dog and text: 'Na wszystkich dworach... najlepszy w świecie... W ŁWOWIE JOZEF WEKSLER W KRAKOWIE'.

N. w o i k, zegarmistrz Kraków, ul. Sławkowska 1.

nakucznie reperacye z 1-rocznem poręczeniem i poleca obfity magazyn prawdziwych zegarków gweskich, zegarów wahadlowych, budzików, oraz kolekcyc zegarów starowiejskich. Przyjmują do zmiany stare zegarki i zegary. Biżuterycy i łańcuszki ze złota i srebra ma na składzie. Ceny przystępne znacznie niższe. 698

resów robotniczych i ludu włościańskiego: Pan Tabacynski przesłał dobrą znającą jako organizator robotników kolejejszych i jako pracownik na polu oświaty, aby przed wybór jego na następcę posła okręgu chrześcijański miałby dobre dla chrześcijańskiego skłoki. Dr I. Wróbel i rada Zarządku rozwijają także silną agitację. Niestety metody agitacyjne tych dwóch kandydatów nie podobają się wyborcom. Każdy z nich woli za sobą po kilka fraz tak zwanych hien, które mają wypłynąć na zaprzetywanie wyborców. W Groncu, wsi nad Wisłą, 15 pjaných hien, którzy przygotowywali zgromadzenie wyborcze dla dra Wróbla, kijami wypędzali agitatora socjalistycznego, niejakiego Hofmana. W okręgu tym stroniłowie i u do w e, na którego program dr Wróbel kandyduje, nie ma zwolenników. Pomimo tego dr Wróbel, który głosi wierzdnie, że kandyduje na program Kościuszkowski, nie powiolen stosować metod staroświeckich... Kościuszkowie nie wódka i kielbasa poruszył lud dla obrony Ojczyzny. Pan Zarządku, kandydat kapitala górniczego, oparł się na dyrekcyjnych kapoła, urzędnikach i doradcach. Jest to także trochę krucha podstawa w tym robotniczym okręgu, gdzie jest silny antagonizm pomiędzy kapitałem a pracą. Niewiadomo, jakie korzyści przyniesie p. Zarządku to poparcie. Socjaliści stracili wielu zwolenników od przeszłych wyborów. Kandydat ich p. Zala w kielasno się pokazuje, niewielu agitatorów popiera jego sprawę.

Stan zdrowia i wyjazd cesarza z Gödöllö.

Wiedeń. Lekarze prą do przyspieszenia wyjazdu cesarza z Gödöllö, gdyż niepokoi ich nie tylko niemoc fizyczna, ale raczej psychiczna depresja monarchy, któremu pobyt w Gödöllö nie służy. Cesarz sam wyraził życzenie jaknajwcześniejszego powrotu do Schönbrunn. Z Gödöllö uda się cesarz do Lainz, gdzie zamieszka 6 tygodni. Wyjazd do Ischlu nastąpi dopiero w drugiej połowie lipca, gdyż cesarz wyraził życzenie osobistego otwarcia nowego parlamentu mową tronową.

Diaz ustąpił.

Meksyk. Prezydent Diaz podpisał akt rezygnacji ze stanowiska prezydenta republiki. Nastąpiło to dopiero po burzliwych demonstracjach, które miejscami zmieniły się na krwawe walki. Miałe od trzech dni było już faktycznie w rękach powstańców, a rączy w rękach lunności, która porwała się do broni. Wojska kilkakrotnie dawaly salwy do tłumów, od których zginelo 30 osób. Liczba rannych jest bardzo znaczna. Gdy wreszcie okazało się, że wojsko nie zdola się dłużej utrzymać w mieście, Diaz, który ustawicznie odraczał termin rezygnacji i jeszcze w ostatnich dniach zdążył nową kilkuniedwój zwolki, zdecydował się wreszcie podpisać akt rezygnacji. Diaz otrzymał pozwolenie swobodnego opuszczenia miasta. Zamierza on udać się do portu Vera Cruz, a stamtąd do Europy.

Krwawe starcie z żandarmami.

Szporn. W miejscowości Kreutzbach przyszło do starcia z żandarmami, którzy wezwali kilka osób tańczących przed restauracją, aby tańczyli w podwórzu restauracji. Opór się temu wezwaniu żołnier Pessel, którego żandarmi rozbroili i przewieźli do koszar żandarmery. Ludność zastanawiała żandarmów.

Żandarm Angial był broni i trafił pewną kobietę w serce. — Kobieta ta natychmiast zmarła.

Tłum demontował następnie przeciw żandarmom przed koszarami żandarmery i obrzucił ich kamieniami. Żandarm Angial został ciężko ranny.

Angial strzelał dwa razy. Zranił on pewnego robotnika i ośmiolletnią dziewczynkę ciężko, zaś inne osoby lekko.

Ludność nie pozwoliła usnąć zwolki zabitej kobiety z ulicy. Z powodu wzburzenia wśród ludności, zarekwirowano posiłki dla żandarmów.

Wielki trumfi awiatyki francuskiej.

Vadrina, zwycięzca w locie Paryż-Madryt przez Pireneja.

Paryż. Dzienniki podnoszą zgodnie wielki trumfi awiatyki francuskiej z powodów zwycięskiego przelotu aeroplanem lotnika Vedrina z Paryża do Madrytu. Vadrina przybył do Madrytu wczoraj o godzinie 8 rano. Na miejscu lądowania urządzono wyczucie olbrzymią owację, Vedrine jednak był tak wyczerpany i skostniały z zimna, że nie zdolał nawet słowa przemówić. Musiano go odnieść do szpitala, gdzie dopiero w południe przszedł do siebie i zraził ubolewanie, że na tak wielkie zwycięstwo awiatyki francuskiej pada cień niedzielnej katastrofy w Isay les Moulineaux.

Z sali sądowej.

O zamordowanie artystki śp. Antoniny Ogińskiej.

Zeznania przysiędki.

W dalszym ciągu swych zeznań, panna Harysmowiczówna opowiadała, że Lewicki niejednokrotnie brutalnie traktował s. p. Ogińską, maltretował ją i groził skandalem.

Metoda apas.

Gdy w Krynicy s. p. Ogińska w towarzystwie swych przyjaciół przysła do mieszkańca Lewickiego i zapytała go, dlaczego ją maltretuje, wówczas Lewicki nie dawał wprost odpowiedzi, zapytał: „kiedy on wyjeżdża?” (Odnosiło się to do męża, który wówczas bawił również w Krynicy). Kiedy Ogińska odpowiedziała, że nie wie, rzucił się na nią, uderzył ją w twarz, wołając: „szelmo, ladażnaco, świniou, gnojówko!... Ty stąd nie wyjeżdżaj! Ja ci jeszcze pokażę!” Lewicki żądał wówczas, aby panna H. zostawiła ich samych, lecz ona nie zastosowała się do tego żądania i obawia, że Lewicki gotów Ogińską zrobić coś złego. A kiedy s. p. Ogińska nie chciała go prosiła, aby ją puścił do domu, go miał się przebrać do teatru, gdzie tego dnia występowała, powiadając Lewicki: „Ty sobie wyłomacz, żebyś dziś grał!... a jeśli będziesz grał, to będzieś grał cała podrapana”. Lewicki żądał następnie, by Ogińska napisała zaraz list do męża, że jego porzuciła, a zamieszka z Lewickim. Gdy temu odmówiła, pod groźbą wymóg na niej słowo honoru, że po przyjeździe do Lwowa powie wszystko mężowi i dopiero wówczas na próby obu kobiet, wypuścił jej z mieszkania.

Na drugi dzień Ogińska była z mężem i z panną H. w Karolinach. Tu zjawiał się Lewicki niespodzianie i stojąc w drzwiach, groził jej listką. Wówczas to s. p. Ogińska omal nie zemłania i wskutek tego zajęcia była chorą i silnie zdenerwowana.

Napad na mieszkanie.

Następnego dnia spotkał Lewicki pannę H., a dowiedziawszy się, że Ogińska leży chora, rzekł: „Ta szelma, psia krew, znowu zaczyna... Ja jej dam szkołę, ja ją uzdrowię, ja ją laską poczęstuję... Nie po to przyjechałem do Krynicy, by ona była chora, lecz by za nią chodziła po spacerach”. Następnie, pomimo sprzeciwu świadka, Lewicki wszedł do mieszkania chorej i zaczął wołać: „Ty bezczelna, udajesz chorą, a z mężem po kolacyach chodzisz. Ja nie potrzebuję żadnej artystki, komedyantki!... Następnie żądał, by natychmiast ubrała się i wyszła z nim. Ogińska ubrała się, ale nie wyszła, gdyż wówczas był właśnie mąż w Krynicy.

Przekleństwo w ostatniej chwili.

Po powrocie do Lwowa nastąpił zamach samobójczy Ogińskiej.

W liście do panny H. pisze Ogińska z żalem, że w tak młodym wieku miała umrzeć, ale „widziałam może meczarnię”. Wmoczyła dalej i kończy list temi słowami: „Powieszona (Lewickiemu), że w ostatniej godzinie życia przeklinałam go”. Po niedawnym zamachu samobójczym mać odwizła żonę do Maryówki, następnie do klasztoru. Panna H. z obawy przed Lewickim zdradziła mu jej adres.

Dosadna opinia.

Przew.: Jeszcze jedno pytanie — mówi przedwiedniczy. Pani obciąża wciąż z s. p. Ogińską, mogła poznać p. Lewickiego. Jakże zdanie wyrobiła pani sobie o jego charakterze?

Panna H.: W towarzystwie obcowanie było przyzwolone, ale przy bliższym poznaniu można było o nim mieć jedno tylko zdanie.

Przew.: Jakże zdanie?

Panna H.: Że jest skończonym szubrawcem.

Pleniąże nie śmierdzę.

Na pytanie zastępcy stron interesowanych dra Hla w tego panna H. przytoczyła szereg momentów charakterystycznych posiadłego.

Lewicki nigdy nie składał s. p. Ogińskiej żadnych prezentów, jedynie czasem bukiet. I te kwiaty nawet jej wymawiał, co jej było bardzo przykro. Na przykładkach zawsze Ogińska pokrywała wszystkie wydatki i za siebie i za Lewickiego, tak samo w Krynicy za wspólne kolacje plaćła s. p. Ogińska.

Dr Hlavyaty: Czy pani wiadoma, że s. p. Ogińska jeszcze w Krynicy chciała wycofać od siebie swoje listy?

Świadek: Koniecznie. Znając p. Lewickiego obawiała się, że gotów te listy złożyćwał. Chciała od niego nawet te listy odciąć za pieniądze. Ale on listów wydać nie chciał!

Czy wyśadał?

Obródcza prof. Makarewicz: Czy pani sądzi, że grał rolę takiego „postillon d'amour”, jak pani było uczucie?

Panna H. (wybuchła płaczem): Ja zdaje sobie sprawę, że nie byłam powinna brać w tem udziału, ale uczucie ludzkości nakazywało mi nie opuszczać jej w takim położeniu. Ja jej nie po-

magalam, ale broniłam jej, i kosztem mojej opinii... A wówczas nie namawiałam ją, by koniecznie zerwała z p. Lewickim.

Zeznania Gabryeli Zapolskiej.

Świadek p. Zapolska składa przysięgę, widocznie silnie przejęta i zdenerwowana; ma łzy w oczach.

S. p. Ogińską poznała w Warszawie w teatrze, potem spotkała we Lwowie i zaczęła ją ze złością wtedy przyjaźnić. — Ogińska była z początku tak bogata, że kiedy większa rola otrzymała, nie miała za co sprawić sobie toalety, a będąc chorą, nie miała za co wyjechać dla poratowania zdrowia. Zapowiadała wielką przyszłość sceniczną.

Kiedy wówczas zamać, pomimo niedostatku, życie małżeńskie było jak najgorsze. Z całą abnegacją znosił niedostatek. Ona była najgorsza, z całym poświęceniem dla męża. On chciałby wszystko dla niej uczynić, jak mógł starał się jej życie przyjemnić. Nie utrzymywali prawie żadnych stosunków. Materjalnie ich stosunki poprawiły się znacznie w rok później.

„Szara kobieta”.

Pani Zapolska zauważyła, obserwując ją, że jakaś podłota wkradła się między małżeństwo. Ogińska zaniedbywała męża, a robiła takie wrażenie, jakby nie mogła się wyrwać z jakichś pęt. — Sądzę — mówi świadek — z faktów, jakie mi wpadły w oczy, że Lewicki, aby ją zdobyć, użył środków prostych, ale często niezadowolonych, a mianowicie, aby ją zdobyć, oczerniał przed nią męża. Ona wogóle niegła wpływom. To była „szara kobieta”.

Dlaczego apas zabija?

Przew.: Co — jak pani sądzi — było motytem zbrodni oskarżonego?

Świadek: To trudno powiedzieć. Czy wiadomo dlaczego apas zabija dziewczynę, choć wie, że będzie sędzona?

W dalszym ciągu na pytanie dra Makarewicza: na jakiej podstawie p. Zapolska porównuje Lewickiego z apasem, odpowiedziała p. Z.: „na podstawie zaprzysiężonych zeznań p. H. że ją wyzykiwał, maltretował, bił, wreszcie zamordował”.

Dr Hlavyaty: Czy znając duszę i ambicję s. p. O. mogła pani przypuszczać, aby s. p. O. w takiej pozycji, w jakiej ją znalazłono, mogła wołać do Lewickiego: „zabij mnie, zabij!”

Świadek Zapolska: Żadna kobieta ambitna w takiej sytuacji nie będzie wołać: „zabij mnie”. Nie byłymy zresztą tam, nie widzieliśmy tej strasznej chwili. Być może, że Lewicki bił ją przed mordem, a ona wołała, podobnie jak w Krynicy: „razej mnie zabij!”

Echa z celi klasztornej.

Przesłuchano następnie w charakterze świadka M. arcy. Deleż się, Siostra Zakona Franciszkańskiego. Zeznaje, że w październiku r. 1910 zgłosił się do klasztoru mąż s. p. O. i chciał ją umieścić w klasztorze.

Matka przełożona nie chciała jej przyjąć, ale mąż jej z płaczem prosił i błagał, by ją przyjął. Wreszcie zgodziła się matka przełożona. Mąż przywiózł s. p. O. do klasztoru rano przed godz. 6.

W klasztorze czuła się s. p. O. zupełnie zadowolona i szczęśliwa, mimo ograniczeń klasztornych, przystąpiła do spowiedzi. Klasztor opuściła po 2 tygodniach, bo dowiedziała się od męża, że Lewicki opuścił Lwów. Wkońcu zeznaje świadek, że wszystkie siostry w klasztorze polubiły s. p. O. Robiła ona wrażenie osoby dobrze wychowanej, bardzo nieświeżej. Mówiła w klasztorze, że ma przecucie, iż zginie z ręki Lewickiego.

Opinia przysiędki.

Przypomniało do przesłuchania świadka p. Rozalii Pordesowej, żony dentysty, z którą s. p. O. utrzymywała od dłuższego czasu przyjazne stosunki. Świadek wyraża się jak najpochlebniej o s. p. Ogińskiej.

Przew.: Proszę pani, znając sprawę dobrze, czy nie mogłaby pani sama powiedzieć swoje przekonanie, co było motywym zamordowania s. p. O?

Św.: Mojem zdaniem Lewicki chciał ją posiadać, a nie chciał, aby drngi ją posiadał. Nic innego nie mogło być motywym.

Także córka świadka, panna Hearyka Pordesówna, paniąka bardzo inteligentna, zeznała, że Ogińska żaliła się bardzo na maltretowanie ze strony Lewickiego, a cierpiąca wszystko z obawy skandalu.

Zroszczony gość.

Przesłuchano następnie Adama Kijana wiewca, właściciela restauracji, u którego oskarżony był w ostatnich czasach częstym gościem. Świadek zeznaje, że Lewicki przychodził prawie codziennie wieczorem, był stały zdenerwowany. Raz przyszedł bardziej zdenerwowany, „twarz miał czarną a z oczu wychodziły mu złote promienie”. Skar-

żył się na noc bezsenne. Na zapytania świadka odpowiadał, że jest nieświeżym i że musi sobie życie odebrać. Mówił, że już raz się strzelał, ale bez skutku, a teraz kupił sobie browning ciężkiego kalibru. Na trzy tygodnie przed mordem, pewnego wieczora, gdy świadek zapytał Lewickiego co mu jest, rzucił się na stół i zaczął ikać. Mówił, że musi wyjechać, rozerwać się.

Pewnego wieczora, gdy oskarżony był bardzo zdenerwowany, opowiadał, że przyczyną tego jest fakt, że wraca od męża kobiety, która kocha i od którego domagał się, aby nie czynił przeskód w tem, aby żona porzuciła go i żyła z Lewickim. Świadek zapytał: „a co jej mąż na to?” Lewicki odpowiedział: „dał tydzień czasu na odpowiedź”. Świadek na to powiedział: „Dziwię się, że panna Lania nie sprawi!”.

W przeddzień mordera był Lewicki na kolacy. Na odchodem powiedział świadcowi: „już się więcej nie zobaczymy, jutro popołudniu wyjadę się pan coś nowego”. Świadek nie przywiązywał do tego wagi, zbyt często powtarzał Lewicki zapowiedź o samobójstwie i zgnał się. Otóż odpowiedział świadek żartobliwie: „a nie zapomniał pan w testamentie o mnie!”.

Na pytanie prokuratora, dlaczego świadek, że Lewickiego uważał za człowieka ambitnego, że Lewickiego uważał za człowieka ambitnego. Na tem rozprawę odczucono do dnia następnego.

Z kraju.

Trup w łódce.

Z Buchni piszą nam: We środę 24 bm. około północy zastrzelili rosyjski strażnik okrępowi Stanisław Wilkosza, rolnika z Isiny ad Grobla w chwili, kiedy tenże powracał do Trawnik, przeszedłszy poprzednio łódkę przez Wisłę. Przemysłowcy, przemieszczający towary do Królówca. Zdaje się, że strzał dosięgnął Wilkosza już na galicyjskiej stronie Wisły i w pobliżu brzegu, gdyż ranny Wilkosz jeszcze miał tyle sił, że dobił do brzegu w Trawnikach i to dopiero wyzionął ducha. Gdyby zaś otrzymał strzał na środku koryta rzeki lub po lewym jej brzegu, wówczas musiałby mieć silnego nurtowi wody.

Rybakcy, mieszkający nad brzegiem Wisły, słyszeli w nocy jakiś wydoły wające się z nad brzegu, lecz z powodu ciemności nocy i gęstych zarostów okalających brzegi nie byli w stanie nicieć pomocy. Dopiero we czwartek rano znaleźli Wilkosza w łódce bez życia leżącego z ręką wkrupnie zeszpeconą a obok niego pakiety przeznaczone do przemycenia za granicę.

Stanisław Wilkosz od dawnych lat trudnił się przemyconiem przemysłowików a zawzawsze szczęśliwie, tym razem jednak podczas ciennej nocy strzał go dosięgnął. Na miejsce wypadła wjechała komisja sądowno lekarska z sądzia Matkośnikiem.

Tragedia spensyonowanego kapitana.

(Poluz ilustracye).

Prawdziwie wstrząsająca tragedia zregowała się w tych dniach w Pradze w domu przy ulicy Podjebradzkiej. Mieszkał tam 52-letni spensyonowany kapitan Gwido Biber ze swą 75-letnią matką Amalią Biberową i z gospodynią Alojzją Vanka, która liczyła lat 29. Owdojęta zrana postęgująca, która jak zwykle zadzwoniła do drzwi, nie wstała wspanzyczna, więc zatępkowana dala znać północy, która zarządziła otwarcie mieszkania. — Oczom wchodzących przedstawił się straszny widok troja trupów. W łózkę leżał martwy kapitan z krawczykiem w rękach. Obok łózka siedziła sędziwa matka kapitana, również nieżywa, ubrana w czarne szaty, oraz panna Vanka w białej.

Stwierdzono, że dnia poprzedniego kapitan zmarł skutkiem długotrwałego zapalenia płuc. Obok łózka na stole leżały: atest lekarza miejskiego, stwierdzający śmierć — oraz list pani Biberowej z prośbą, aby zarząd wojskowy zajął się pogrzebem, bo w domu niema grosza. Okazało się, że obie kobiety po śmierci kapitana otrzymały się morfiną. Kapitan z powodu choroby musiał porzucić służbę i żył w biedzie ze skromnej pensyjki. Z żoną się rozwodził; panna Vanka była dawniej w jego domu gwarantką, później została jego gospodynią. Po śmierci kapitana pensja przypadła rozwiedzionej żonie, a obie kobiety nie miałyby środków do życia. Dlatego popęliły samobójstwo.

Naokoło sceny i estrady.

Z teatru miejskiego. W niedzielną wieczorem powtórzone „Bogate wojszka” a p. Kamiskim; na dziejsze przedstawienie wszystkie bilety w jakichs bilety sprzedane już były w kasie samawia. Na jutrzejszo

Tańsze i trwalsze od wiedeńskich są ubrania gotowe wyrobione przez krakowskich krawców — i na zamówienia ubrania w Związku katołcockich Krawców w Krakowie

ul. Floryańska 7, tuż przy Rynku (Filia w Lwowie p. Halicki 7)

5-ty rok istnienia.   5-ty rok istnienia.

przedstawienie popołudniowe złożą się: „Okreśne” Kozłowski i „Warezawiana” Wyspiński. W poniedziałek wzniesie „Pawła Igo” z dyr. Sul kim w roli tytułowej. Reżyseria praco nad przygotowaniem „Intranej posiadzi” — w komedji tej wy- tąpi p. Kaminski w roli cynownika Jemwa. Pierws- sze przedstawienie „Intranej posiadzi” — we wtorek dn. 30 b. m.

Z teatru ludowego. „Przewodnik teatrski”, czyli „Nasi goście”, wiodeni w 4 aktach K. Krum- lowskiego, odłożony do jutra dla lepszego wypróbowania, a dziś odegrana będzie statka ze śpiewami i tańca- mi „Pod gwiazdą bandera”. W niedzielę po- dobnie o godz. 4 jeszcze raz „Nasiodła zuchy”, potem statka na dalszy czas kwadrę będzie ze sceny. Wioserem „Przewodnik teatrski” szanego autora „Królowej przedmieścia” K. Krumlowskiego bawie bę- dzie publiczność pismymi kompletami i oryginalnymi figurami naszych górali i turystów.

W poniedziałek, wtorek i środę: „Przewodnik ta- teatrski”.

Popis użyczeń Konserwatorium. We środę dnia 31 b. m. odbędzie się w sali próżni Towarzystwa muzy- cznego śródna z regu w tym roku produkcyi użyczeń Konserwatorium pod kierunkiem dyr. Wł. Ze- ledakiego.

Na program wieczoru złożą się utwory: Hummla, Saint-Saens, Thomasa, Bacha, Rode'a, Josepha J., Schuma R. i in. Program, które opracują do wstępnego wykładu i ocenienia kancelarya Konser- watorium w godzinach urzędowych.

Repertuar teatru miejskiego.

Sobota: „Drogę walczy”.
Niedziela wiecz.: „Bogaty walczy”.
Repertuar teatru ludowego w Parku krakowskim.
Sobota: „Pod gwiazdą bandera”.
Niedziela pop.: „Kwadrę zuchy”.
Niedziela wiecz.: „Przewodnik teatrski”.
Poniedziałek, wtorek i środa: „Przewodnik teatrski”.

Co słycać w mieście?

Uroczystość dwudziestopięcioletnia Chóru akademickiego

rozpoczęła się dzisiaj o godz. 9 rano nabożeństwem w kościele św. Anny, podczas którego Chór akademicki z towarzyszeniem 100 p. p. odśpiewał szereg pieśni. Przystąpił do uroczystości i członkowie i goście udali się po skończeniu nabożeństwa do Collegium novum, gdzie zgromiła grupę członków Chóru. O godz. 12 w południe odbyła się w auli uniwersy- tectkiej uroczysta akademicka, rozpoczęta przemówieniem rektora Witkowskiego. Po przemówieniu p. Krzymo- wski zabrał głos skąd kilkunastu i przedstawił zbrany- mymi historię Chóru akademickiego. Polona Sobopna, odegrała przez orkiestrę 100 p. p., zakończył uroczystość.

Z Tow. rolniczego.

Dzisiaj rozpoczęły się obrady walnego zgroma- dzenia Tow. rolniczego pod przewod. Zdzisława r. Tarnowskiego. Na zebranie to przyszedł przez Tow. ziemian k. Witold Czartoryski z Belkii, Minister Zaleski i poseł Długoszewski i przedstawili sprawoz- dania z rob. ubiegły. Obrady trwają w dalszym ciągu.

Park krakowski w nowej szacie.

Nie wszystkim jeszcze wiadomo, że szansa sara zatrudniwała spacerujących w domu, że zarząd mia- ni „obłąkać Park Krakowski” we własny zarząd przykładać do jego upiększenia i rozszerzenia. Dzięki tej uczniali gojnej reformie Kraków, tak mało mający ogrodów publicznych, posiada, względnie po- posiada już bardzo miłe miejsce do spacerów. Unie- siono bowiem z Parku odwołanie zwierzyniec, przesunięto stoliska tenlowe, taras dła cyklistów, budowano, zbudowano i s silnionerem, ujęto ideoi na stawku, co wszystko nadawało Parkowi krakow- skiemu piękny ciekły krakowski jarmarczku przed- siewobiorstwa.

Obecnie wykpano sporo miejsca na trawniki i la- leje, wycięto Park znacznie się rozszerzył. Stawek, an- dojący się w środku ogrodu, został odcynszony, po- gębiłony, rozszerzony i zasłonyjony woda, co uchroni go od zabagnienia.

Z pawilonów pozostały w Parku tylko nieliczne, budynek restauracyjny i pawilon teatralny.

Dyr. Bygler, który wynajął od miasta budynek teatralny odnowił go gruntownie i zaprowadził sporek urządzeń i dogodności, które nadają widowni sym- patyczny charakter.

Pednole także także dobre oświetlenie Parku na pomoc lamp elektrycznych.

Na Zielone Świątki.

Zjazd do salin wielickich. — Wycieczka statka- mi na Bielany.

Zarząd alimnaryj komunyji nam.

Dnia 6 czerwca we wtorek, będzie bapniał sal- w Wieliczce dla świadczącej rzeźnicy oświetlony. Zjazd do kopalni rozpocznie się o godz. 1:30.

Wstęp 6 koron od osoby — z użyciem windy pa- rowej 6 koron. Biliety wstęp będzie można nabyć tylko w dniu zwiedzania przy kasie przed samym zjazdownym.

Pełną odcodził z Krakowa do Wielicki o godz. 12:40 (pełną nadzwyczajną), 1:30 poje- dź z Wielicki do Krakowa o godz. 5:30, 6:45 (po- jeź nadzw.), 8:45 i 10:05.

Jak są lat poprzednich, tak i w roku bieżącym urzędują I. Kolo T. S. L. w Zielone Świątki wycie- czką statkami na Bielany. Komitet nacoony do- świadczeniemi lat poprzednich poczynił w tym roku ulepszenia w organizacyi wycieczki. Przez oba dni świąteczne będą kursowały nie- przerwanie statki między Krakowem a Bielanami. Zbliższe szczegóły co do rozkładu jazdy ogłoszą plakaty.

Wybór dyrektora we „Floryancie”. Rada nadzor- cza Tow. Wzaj. ubezpieczeń na odbytem wczoraj- szym posiedzeniu, pod przewodnictwem prezesa Ma- cinińskiego, dokonała wyboru drugiego dyrektora w mie- scie p. Ignacego Głazewskiego, który onegdaj zrezy- gnował. Dyrektorem wybrany został jedynym głosem P. St. Dyjalski z Golowy, dotychczasowy członek Rady nadzorczej.

Skola piekarska. Zakończenie roku szkolnego w upełniającej szkole zawodowej Cechu piekarzy w Krakowie odbędzie się w niedziele dnia 28 bm. Uroczystość szkolną poprzedzą naboże- stwo w kościele XX. Młaynarzy na Kleparzu, następnie rozdanie świadectw i nagród w szkole przy placu św. Duchu. Na uroczystości niniejszą zaprasza Zarząd szkoły piekarskiej wszystkich pp. maj- strów.

Przy tej sposobności notująco ukaśnie się na półkach księgarskich pierwszego podrozdziału w języ- ku polskim do nauki piekarstwa, plura pp. St. Długoszewskiego i J. Horowskiego p. t.: „Piekarstwo w teorii i praktyce”. Cena 2 korony 50 hal. Skład główny w księgarni Krzyżanowski w Krakowie.

Antorzy p. Długoszewski, nancytel piekar- stwa przy zawodowej szkole dla uczniów piekar- skich i p. Horowski, nancytel szkół miejskich i l. zawodowej szkoły piekarskiej w Krakowie, po- zycząca swą książkę wypożyczyć lub w naszym iachowem piśmiennictwie.

„Samopomoc”. Związek polskich kolejarzy zaprasza kolegow na zebranie, które się odbędzie w poniedziałek 29 b. m. o godz. 10 r. w lokalu Związku przy ul. Floryjańskiej l. 32, i p.

Wycieczka przyrodnicza. Uniwersytet Ludowy u- rządzi w niedzielę 4. 28 b. m. wycieczkę przyrodni- czą dla dzieci. Punkt zborowy w lokalu Uniwersyte- tu Ludowego (Sawaka 16) o godz. wpt do 8 po południu. Opłata wynosi 4 hal. — dla dzieci członków Un. Lud. darmo. Udział rodziców pofudny.

Z „Sokoła”. Naczelnik „Sokoła” wywya drob- na na ponowne ćwiczenie muzyki, połączone z wycie- czką. Odbędzie się w niedzielę dn. 28 b. m. od godz. 8 rano. Zbiórka w gmachu „Sokoła”.

Wycieczki w Krakowie. Onegdaj gościła w Kra- kowie wycieczka wiedeńska z zakrędnymi, poljei- mowana przez sek. „A. K. Wyc.”. Dziś bawi n na- wzięcie młodzieży szkolnej z „Raczejni”. Działawa- przeciągają ulicami ze śpiewami patriotycznymi na ństach, złożyła u stóp pomnika Wieszca i na kamieniu Kościuszki piękne wieńce. Uczestnikami wycieczki opiekuje się Sek. wyc. „A. K.” T. S. L., do której zgłoszono na Zielone Świątki 47 wycie- czek.

Ze sportu footballowego. W niedzielę dnia 28 maja rozegra „Cracovia” match z handpawczakim „Nemzet Sportklub” („Narodowym klubem sporto- wym”). O drugie tej można powiedzieć to, co się mówi o każdej węglerkiej. Cechuje ją ogromna szyb- kość i niesłycha elegancja, pomimo prawdziwie po- ludowego temperamentu. Drużyna „Nemzet” składa się z rotynowych starszych graczy, z których wielu dostąpiło już zaszczytu reprezentowania barw węgler- skich zagranicą. Nie niegła więc wycieczki, że drużyna ta, która, jak wykazyją ostatnie rezultaty, jest w do- skonalej formie, jest dla Cracovii prawdziwym gro- zem przeciwnikom, który potrafi skutecznie dołożyć stras- aby z matchu wyląd zwycięzko.

O godz. 2:30 rozegra rezerwa „Cracovii” match r. „Polonia”. — Drużyny te są mniej więcej równe, to też publiczność będzie miała sposobność obcyć in- teresującą grę między, a wiele obywatelić all.

Sprzedż żużelowy staniolu. Wobec licznych szys- can i o granicie zniknięcia stawego staniolu, Liga Pomocy Przemysłowej podjęła do wiadomości in- teresowanych, a zwłaszcza Rekom T. S. L., które zidrtła stanioluć się najmiej, iż firma August Wal- dend w Welskirehitz-Teplitz (Czechy) zakupuje uży- wany staniol, placąc od 40 groszy do 2 koron za ki- logram.

Z kroniki zabójnej.

Andrzej Ostoja Zaważdzki, sm. starszy in- spektor podatk., przeżywszy lat 56, zmarł 25 bm.

Z auli sądowej.

Proces Królewickich. Przesłuchanie obwinionych. W dalszym ciągu wczorajszej rozprawy obw. Latour, oświadczając, podobnie jak w śledztwie, że żadnego tajnego stowarzyszenia nie zakładał i

nie nie wie o jego istnieniu, gorąco wykazywał niesprawdliwość zarzutu kradzieży farb, o co jest także oskarżony.

Obc. dr Heaki wykazywał, że oskarżenie co do Latoura nie opiera się na znalezionych u niego masytach, lecz na zeznaniu osk. Meduskiego, który, według oskarżonego, jest „fantasta”.

Obwinieni: Radliński, Chybowski i Gól- kowski w sposób stanowczy zaprzeczyli, jakoby zakładali jakieś tajne stowarzyszenia. Następnie zeznawał obw. Meduski. Wynik rewizji, przeprowadzonej w jego mieszkaniu, a także i balantne zeznania dopomogły do skon- strowania aktu oskarżenia przeciw posądzonym. Przy rozprawie zeznał on, że po przeczytaniu nowel A. Struga na te rewolucji, postanowił także napisać jakąś nowelkę, zwłaszcza, iż czuje w sobie talent literacki i literaturą się zajmuje, bo przedtem, jak przyznaje, był w Warszawie, gdzie napisał kilka fikcyjnych wykazy skiadek, protoko- лы i raporty i mianował się w nich sam oficerem, dekrét nominacyji sfgnował sam, również dobrotnie sponowonowanie się sam napisal. Te wszystkie rzeczy znalazłom podczas rewizyji u niego.

Obc. dr Heaki odczytał charakterystykę oskarżonego Meduskiego, dostarczoną przez jego bli- skich znajomych, w której nazywają go senty- mentalno-ślamazarno-pesymistycznym grafomanem i rozwichrzonym fantastą. Zeznania jego przyjmo-

Tajemnica mordu przy ul. Szlak.

Nowe trudności w śledztwie. Po orzeczeniu prok. Ippoldta, które wypadło na niekorzyść aresztowanego onegdaj Oborskiego, czeladnika stolarskiego, zatrudnionego o- statnio w pracowni p. Mullera, sędzić było mo- żliwe, że policyja jest na właściwym tropie i w rękach swych przytrzyma albo właściwego spraw- cę mordu, albo też jego współnika. A jednak... Przesłuchanie Oborskiego, jak i cały ma- teriał dotychczasowy, zebrany przez władze policyjne, nie mogą wykazad mu winy i usasadnid pierwotnych przypuszczeń, jakoby Oborski był sprawcą obydnej zbrodni. Co więcej: Oborski zaczyna wy- kazywać swoje alibi. Jeżeli zatem nie wyjdą na jaw nowe szczegóły, któreby zdemontowały jego obronę, podejrzanie przeciw niemu muszą końcuć odpasć, pomimo podobieństwa pisma na próbcę, jaką złożył, a piemem na znanych kartkach.

Władze śledcze twierdzą nie bez słuszności, że sprawa wyśledzenia tajemnicy zbrodni przy ul. Szlak należy do najcięższych i najtrudniejszych. O tem się łatwo przekonać może każdy, kto zna, choćby niedokładnie, opis zbrodni. Morderca am- kają, nie pozostawiający po sobie żadnych prawie śladów. Nie przeto dzwonne, że kilkunastoniowe „kijki” policyji w celu pojmania zbrodniarza po- zostali narazie bez rezultatu, a właściwie daly wynik błomy. Przesłuchanie zbrodniarza przy ul. Szlak jest ciężkie, zagadka: kto zbro- dni dokonaj? — niezwykle trudne do rozwią- zania. Policyja atoli nie zraża się niczem, lecz dale- jsiemu starania, aby zbrodniarz został pojmany. Któż, mimo wszystko, co władze śledcze robią, czy ten wąż gordyjski, jakim jest kwestya wykrycia mordercy, nie będzie rozwiązany tylko przez przypadek?

Jeszcze o plotkach i pogłoskach.

Z jakąś dziwną szybkością i niesłychaną siłą szerzą się w Krakowie i okolicy najpotworniejsze kłamstwa na temat odkrycia zbrodniarzy. Już w numerze poprzednim zaznaczyliśmy dobitnie o nieprawdziwości równie wstępnej, jak głupiej i wprost niemożliwej wieści, jakoby ersztawoano kogokolwiek z rodziny s. p. Sienickiej. Czynimy to jeszcze dziś, w nadziei, że wreszcie kłamstwa po- podobne ustają. Ci, co je kolportują, nie zdają sobie sprawy z tego, że do cieplej morskich rodzin s. p. Sienickiej z powodu tak ciężkiej straty niewolę dodają szereg nowych, jeszcze bolesniej- szych.

Rzecz nieprawdzy jest fakt, podany przez jedno z pism krakowskich, jakoby w zbrodni na Szlaku wieszany był pewien agent policyjni, który tam mieszka.

Dalszy ciąg wylki lokalnej. — Znalezienie nowej kalżki oszczędności.

Przez cały dzień wczorajszy trwała w dalszym ciągu wizya w mieszkaniu s. p. Sienickiej. Prze- trzągnięto wszystkie szafydy biurka, przeszkano (zbiorczy) ukryte zakatki — i to z dużym skut- kiem. Znaleziono bowiem w policyi jeszcze jedną kieszonkę wkladkowa. Wied Banku Związkowego — opiekująca na kilkadziesiąt koron.

Gdzie się podziały 2.000 koron? Okazuje się z niej, że s. p. Sienicka podjęła dnia 18 lutego b. r. 2.202 kor. — w kwelniu zaś

wano wybuchami wesołości. Policyja tylko wzięła na serio fantastyczne jego gadaniny i głównie na ich podstawie wygotowano akt oskarżenia przeciw Latourowi i tow. Oskarżony ja sędzić również do winy się nie poczuwa.

Drugi dzień rozprawy.

Na początku dzisiejszej rozprawy przystąpiono do przesłuchania świadków. Zeznawali, między innymi, także: komisarz pp. krak. p. Jasiński, oraz dr Polenskiusz za ślepcamiżym Karmański- ego, i p. Kwadrat, jej magazynier. P. dr Pol- enskiusz oświadczył, że nie uważa za prawdopo- dobną aby farby, znalezione u Latoura podczas rewizyji w mieszkaniu, pochodziły z kradzieży La- tour był agentem firmy i, jak każdy agent, miał kolekcję farb. Do postępowania karnego z tego powodu się nie przyłącza. Pan Kwadrat zaś twierdzi, że uważa za wykluczone u Latoura za- firmar kradzieży. Kolekcja farb oddana zastępcom firmy, a Latour użyłby im swego kosa, aby po- śledzić mogły je przynieść do fabryki.

Wyrok. Po ukończeniu postępowania dowodowego i wy- wodów prokuratora i obrocy, trybunał wydał wyrok: skazani: Latour i Meduski na 1 miesiąc więzienia.

Radliński i Chybowski na dni 14, Jasiński i Gólkowski uwolnieni w zupełności. Latour uwolnio- ny od zarzutu kradzieży. Szasząni zostaną wy- dani z granic Austrii.

795 Koron. Naco była potrzebna jej stosunkowo znaczna kwota — niewiadomo. Ani rodzina ofiary nie wie, ani dochodzenia śledcze jeszcze nie ustalily, naco ona zuzyla tej kwoty. Możliwe, że o 2.000 koron znajdowały się w mieszkaniu s. p. Sienickiej i stały się tupej mordercy.

Arsztawoano za trzy osoby.

A mianowicie Kunarzewy i Oborski. Wczoraj do późnej nocy przesłuchiawani Oborskiego. Jesteś miłośnik człowieka, szczerzy, o twardy, pobawionej zupełniej jakichkolwiek cech zbrodniarzy. Skrupulatne badania policyi niezawodnie wyka- żą jego stosunek do zbrodni na Szlaku.

Do nieznanego pnia.

Pani, która w niedzielę dnia 21 b. m., między godz. 3 a 4 popołudniu, ogładła kartkę w domu przy ul. Szlak l. 27, zawiadamiająca o mieszkaniu do wynajęcia, wywazana za podrobnictwem pras, aby się stawiła do komisarza Krapińskiego, celem udzielenia pewnych wyjaśnień, otóż się nie zgło- siła. Pani ta, gdyby się zgłosiła do policyi, mogłaby swojemi wyjaśnieniami ustalić pewne szczegóły śledztwa.

Rezultat śledztwa policyjnego.

Wo wstępnych dochodzeniach policyi, ustal- dził odłam główny: Franciszek Kuzarska, stróżka domu przy ulicy Szlak l. 27 i Iózd Oborski, czelad- nik stolarski, liczący lat 18, ródem z Podwole- czyzak. Uwagę ich i zatrzymanie nadał w akcie śledczym spowodowały silne poszlaki, jakie się przeciw nim skierowały.

Fr. Kuzarska, stróż, i pawien wozny przy urzędzie podatkowym zostali dziś wyuzaszczani na wolność. Władzowy klarnek dalszego śledztwa objął fakty- cznie sędzia śledczy, dr Hauser.

Z przeszłości Oborskiego.

Władze zabrały garść szczegółów z życia Obor- skiego, które podajemy.

Oborski przyszy do Krakowa z Podwoleczak w gminie ab. r. powołanyjony tam swoją żoną, co kilkanaście dni tu dłużej. Początkowo pracował w mieście naszym w pracowni p. Ojczaka, naprzeciw kamienicy przy ulicy Szlak l. 27. Następnie zajęty był aż do dni ostatnich u p. Mulla- ra, mieszkał zaś przy ulicy Ślasciska. Stwier- dzono, że bywał często w goscinie u owego wo- żnego, który mieszkał na II. p. w tej kamienicy, gdzie p. Sienicka.

Zagadka. Taki jest wynik dotychczasowych badań. Zagadka nie pozostała być nadal zagadką. — Cie- kawo, kto ją rozwiąże: śledztwo czy przypadek?

NADESLANE

za które Redakcyi nie odpowiadamy.

Pierwszorzędne dekoracye i urządzenia. Odznaczony medalem i kryzyem

Zakład pogrzebowy Józefa Horakowej

Kraków, ul. Miodolajka 14, Alia ul. Zwierzyniecka 32. Telefon Nr. 248. pod kierown. Ant. Herbała, sm. o. k. oficyjalny policyi. Największe składy trumien metalowych, dębowych, wiedeńskich etc. przeprowadza prawnik zwiek, aka- demicy itp. — Ceny umiarkowane.

Franciszek Karlin

dziecinna dla panienek do lat 16, dla chłopców do lat 14, kapturki, kapelusze, pończochy, skarpetki, bieliznę, trykotarze i cafe wyprawki dla niemowląt poleca

Franciszek Karlin

Kraków, Rynek gł. 12

Wiedeński Bank Związkowy

Filia w Krakowie.

Kapitał akcyjny 130 milionów koron. — Fundusze rezerwowe 39 milionów koron.

Kantor wymiany z dniem 15-go lipca 1910 r. przeniesiony został do lokalu parterowego (Rynek główny, Linia A-B Nr. 44).

przyjmuje wkiadki w ra- chunku bieżącym i na książeczki wkładkowe. Wlkęze kwoty wypłaca bez wypowiedzenia. — Podatek rentowy opłaca Bank z własnych fundusów. Kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty, przyj- muje zlecenia na giełdy krajowe i zagraniczne pod najdogodniejszymi warunkami.

